

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 144/25

V Lucemburku dne 19. listopadu 2025

Rozsudek Tribunálu ve věci T-367/23 | Amazon EU v. Komise

Nařízení o digitálních službách: žaloba podaná společností Amazon proti rozhodnutí Komise, kterým byla platforma Amazon Store určena jako „velmi velká on-line platforma“, se zamítá

Nařízení o digitálních službách¹ ukládá zvláštní povinnosti poskytovatelům určitých služeb, které Evropská komise určí jako „velmi velké on-line platformy“ nebo „velmi velké internetové vyhledávače“ v případě, kdy překročí prahovou hodnotu 45 milionů uživatelů v Evropské unii (tj. 10 % obyvatelstva Unie). Společnost Amazon EU Sàrl, která provozuje platformu Amazon Store, podala návrh na zrušení rozhodnutí, kterým Komise určila tuto platformu jako „velmi velkou on-line platformu“ podle nařízení o digitálních službách.

Společnost Amazon zpochybňuje legalitu ustanovení nařízení, kterým se stanoví on-line platformy, včetně tržišť, jež mají být určeny jako velké on-line platformy, a které těmto platformám ukládá zvláštní povinnosti transparentnosti, spolupráce a poskytnutí přístupu k údajům. Podle společnosti Amazon toto ustanovení porušuje několik základních práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie, zejména svobodu podnikání, právo na vlastnictví, zásadu rovnosti před zákonem, svobodu projevu a informací a právo na respektování soukromého života a ochranu důvěrných informací.

Dnešním rozsudkem **Tribunál Evropské unie žalobu zamítl.**

Pokud jde o **svobodu podnikání**, Tribunál uvedl, že povinnosti uložené nařízením o digitálních službách sice představují zásah do této svobody v rozsahu, v němž mohou způsobit značné náklady, ovlivnit organizaci činností a vyžadovat složitá technická řešení. Tento zásah, který je stanoven právními předpisy a nezasahuje do podstaty svobody podnikání, je však odůvodněný ve smyslu Listiny základních práv. Unijní normotvůrce, který má široký prostor pro uvážení, se totiž nedopustil zjevného pochybení, když dospěl k závěru, že velmi velké on-line platformy, včetně tržišť, jež překročí prahovou hodnotu 45 milionů uživatelů, mohou představovat systémová rizika pro společnost, zejména v důsledku šíření nezákonného obsahu nebo porušování základních práv, včetně ochrany spotřebitele. Povinnosti uložené těmto platformám, jako jsou povinnosti týkající se možnosti doporučení, která není založena na profilování, veřejného archivu reklam nebo zpřístupnění určitých údajů výzkumných pracovníků, mají za cíl předcházet těmto rizikům, i když uvedeným platformám způsobují značnou ekonomickou zátěž.

Pokud jde o **právo na vlastnictví**, Soudní dvůr poukázal na to, že povinnosti uložené nařízením o digitálních službách představují především administrativní zátěž, která poskytovatele velmi velkých on-line platforem nezbavuje vlastnictví jejich platformou. I kdyby dále bylo prokázáno, že dochází k zásahu do tohoto práva, byl by tento zásah odůvodněn cílem předcházet systémovým rizikům, které sleduje unijní normotvůrce.

Pokud jde o **zásadu rovnosti**, Soudní dvůr uvedl, že unijní normotvůrce měl široký prostor pro uvážení, pokud jde o jednotné zacházení s velmi velkými on-line platformami, včetně tržišť, jelikož i tato tržiště mohou představovat systémová rizika pro společnost. Mimoto rozlišení mezi on-line platformami podle počtu jejich uživatelů, které bylo provedeno v nařízení o digitálních službách, není ani svévolné ani zjevně nepřiměřené cíli přecházet těmto rizikům, jelikož on-line platformy s více než 45 miliony uživatelů mohou velký počet osob vystavit protiprávnímu obsahu.

Pokud jde o **svobodu projevu a informací**, Tribunál poukázal na to, že povinnost uložená velmi velkým on-line platformám nabízet možnost doporučení, která není založena na profilování, může omezovat způsob, jakým mohou být výrobky prodávané na těchto platformách prezentovány, ale že takový zásah je odůvodněný. Toto opatření, které je stanoveno právními předpisy, nezasahuje do podstaty svobody projevu a sleduje legitimní cíl ochrany spotřebitele. Unijní normotvůrce tak mohl, aniž překročil svůj široký prostor pro uvážení, vyvážit svobodu obchodního projevu uvedených platform s ochranou spotřebitele.

Pokud jde o **právo na respektování soukromého života a ochranu důvěrných informací**, Tribunál uvedl, že povinnosti týkající se transparentnosti reklamy a přístupu výzkumných pracovníků k určitým údajům představují sice zásah do tohoto práva, ale že tyto povinnosti jsou stanoveny právními předpisy a jsou přiměřené a odůvodněné cílem obecného zájmu, kterým je předcházet systémovým rizikům, a to zejména za účelem přispění k vysoké úrovni ochrany spotřebitele. Zdůraznil, že veřejnost archivu podléhá přísným pravidlům, zatímco přístup výzkumných pracovníků podléhá přísným zárukám bezpečnosti a důvěrnosti.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat podle okolností žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Tribunál.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2022/2065](#) ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách).